

DÜNYA ÖYKÜ GÜNÜ

14 ŞUBAT

14 ŞUBAT

DÜNYA ÖYKÜ GÜNÜ ETKİNLİĞİ

Maden Mühendisleri Odası olarak 14 Şubat' da Edebiyatçılar Derneği ile birlikte düzenlediğimiz "14 ŞUBAT DÜNYA ÖYKÜ GÜNÜ" etkinliğinde, açılış konuşmasını Edebiyatçılar Derneği Başkan Yardımcısı Prof. Aysu Erden ve Oda Başkanımız Mehmet Torun birlikte yaptılar. Etkinlik bu yıl değerli yazarımız Nezihe Meriç'in Dünya Öykü Günü bildirisinin okunması ile başladı.

Sunumunu Edebiyatçılar Derneği yaratıcı yazarlık atölyesi öğrencilerinden Leyla İpek ve Arzu Alır'ın yaptığı etkinlik Mustafa Şerif Onaran'ın "İlhan Tarsus üzerine Değerlendirme" konusundaki konuşması ile devam etmiş olup, ardından "Usta ve Genç Yazarlarımızın Öykü Üzerine İletiler" bölümünde Alper Akçam, Seyhan Ecer, Ergun Evren, Mine Hoşcan Bilge, Kevser Ruhi, Tuncer Uçarol, Kemal Ateş, Nurhayat Bezgin, Remziye Aslan, Tek Gül, Rezzan Katılmış ve Bilge Öngöre kendi iletilerini sundular. Daha sonra Kara Tiyatro ekibinden Polat Eylülöğlü'nün Nezihe Meriç Öyküsü "Çisenti-9" canlandırıldı. Fotoğraf sunumunda ise "Sinastos Fomat D" 'nin müzik eşliğinde gösterisi yapıldı.

Etkinlikte, Edebiyat ve Sanat Dergileri Lacivert, Patika, Mevsimsiz, Deliler Teknesi ve Koridor ile Edebiyatçılar Derneği yaratıcı yazarlık atölyesi öğrencilerinin iletileri yer aldı. Bu bölümünün ardından "Yılın Öykü Değerlendirmesi" Çiğdem Ülker tarafından yapıldı. Etkinlik Türk Halk Müziği Sanatçısı Nuran Taş'ın türkü dinletisi sonrasında yazarlarımıza yönelik verilen kokteyl ile son buldu.

Oda Başkanımız

Sn. Mehmet TORUN'un açılış konuşması;

Değerli öykü dostları, değerli sanatseverler

Sizleri Maden Mühendisleri Odası adına saygıyla selamlıyorum.

Ünlü öykücünün dediği gibi "Bir insanı sevmekle başlar herşey"

Biz madenciler, yerin metrelerce altında yaşam ile ölüm arasındaki keskin çizgide her gün gel -git yaşarken üretmenin ve paylaşmanın mutluluğunu doyasıya yaşamaktadır. Bu süreçteki yaşam öyküleri aslında bizlerin yaşamının birer kesitidir de. Bizler üreten ve ürettiği ölçüde yaşama bağlanan mesleğin temsilcileri olarak sizlerle birlikte olmaktan ve birlikte etkinlik yapmaktan büyük bir mutluluk duymaktayız. Çağdaş ve aydınlık düşüncenin temsilcileri olan sizlerin, yozlaşmış değer yargılarını değiştirme mücadelenizi desteklediğimizi bildirmek istiyorum. Gelecekte de madencilik öykülerini yayımlama çalışmalarınızda birlikte olmak dileğiyle hepinize Odam adına saygılar sunarım.

Edebiyatçılar Derneği Başkan Yardımcısı

Sn. AYSU ERDEN'in Açılış Konuşması

Maden Mühendisleri Odası

Sayın Başkanı

Değerli Edebiyatseverler

Sevgili konuklar

Öncelikle Maden Mühendisleri Odası'na, 14 Şubat Dünya Öykü Günü'nü Edebiyatçılar Derneği ile birlikte kutlamayı kabul ettiği ve bu olanağı sağladığı için içtenlikle teşekkür ediyorum.

Bugün, 14 Şubat Dünya Öykü Günü'nün altıncısını kutlamak üzere bir araya geldik. Böylesine özel günün en temel amaçları ve hedefleri şöyle sıralanabilir:

Edebiyat türleri arasında en zorlarından biri olan öykünün geliştirilmesi; barış kültürünün dünya çapında yaygınlaştırılması; edebiyat eğitiminin, okuma-yazma alışkanlığının artırılması; edebiyatta ifade ve yaratma özgürlüğünün öneminin vurgulanması...

Farklı dillerde yazılmış olan öykülerin farklı ülkelere, kültürlere, ırklara, etnik gruplara ve dini inançlara ait okurlar,

Bu yolculukta aynı yerden birkaç kez geçmek, bazen başladığınız yere dönmek de olası. Ama ipin ardına takılıp gitmenin bir albenisi olduğu da bir gerçek. Öykü okumak o albeniye kapılmaktır işte.

eleştirmenler tarafından okunmasını, irdelenmesini ve tartışılmasını; ırk, renk, din ve yaş farkı gözetmeksizin, dünya öykü yazarlarının, mümkün olduğunca çok sayıda ülkede, yılda bir kez, aynı günde, okul, üniversite, kitapçı, kütüphane, belediye salonu gibi değişik mekanlarda düzenlenecek etkinlik dizilerinde (panel, konferans, öykü okumaları, edebiyat toplantıları vb.) birbirlerine ulaşmalarını, böylelikle de, yapılacak olan her etkinliğin, öykü yazarlarının yılda bir kez, aynı günde, dünyanın farklı yerlerinde buluşarak yaptıklarını birbirleriyle özgürce tartıştıkları forum niteliğine ulaşmasını sağlaması; kültürel çeşitliliğin farkındalığının vurgulanması, farklı yaşam biçimlerine ve düşünce tarzlarına saygının ve kültürlerarası diyalogun perçinlenmesi Bizler, hepimiz, tüm edebiyatçılar, DÜNYA ÖYKÜ GÜNÜ'nün büyüüne, ve gücüne işte, sadece tüm bu amaçları ve hedefleri nedeniyle kapıldık. Kapılmaya da devam ediyoruz...

14 Şubat 2007'ye nasıl gelindi Bu çok özel güne nasıl ulaştık.

Öykü yazarı Özcan KARABULUT'un 1996 yılında, Düşler ve Öyküler dergisini çıkarırken, canlı bir edebiyat ortamı oluşturma konusunda, kurduğu düşün, bizleri bugün kurumsallaşmış bir etkinliğe dönüştüren "Ankara Öykü Günleri"ne götürmesi, fikir babalığını yine Özcan

KARABULUT'un yaptığı bir başka projenin, "Dünya Öykü Günü" projesine giden yolun başlangıcı oldu. "Ankara Öykü Günleri", başkentte kesintisiz olarak 10 yıl boyunca sürdü. Giderek, hem "Dünya Öykü Günü" projesinin temellerini oluşturan, hem de daha sonraki yıllarda Türkiye'nin çeşitli kentlerinde, sayıları artarak ardarda gerçekleştirilen "öykü günleri" etkinliklerini başlatan, kendini kanıtlamış, kurumsallaşmış ilk öykü festivali konumuna ulaştı.

İşte böyle başlayan DÜNYA ÖYKÜ GÜNÜ, önümüzdeki günlerde, haftalarda, aylarda, yıllarda, bir çok ülkedeki ve dünyanın farklı bölgelerindeki diğer yazar örgütleri ve edebiyat merkezleriyle iletişime geçilmesiyle tüm dünyada yaygınlaşacak, ve kültürler ve edebiyatlar arasında bir köprü oluşturacak.

Burada, Türkiye PEN Merkezi adına, Uluslararası P.E.N. Dünya Kongrelerine katılarak, 21 Mart Dünya Şiir Günü'nü Uluslararası düzeyde tanıtmış bir öykü yazarımız olan Tarık Günersel'in de 3 öyküsünü okumak istiyorum:

Hayret! Yağmur!

Dün bütün şemsiyelerimi çöpe atmıştım. Bugün anladım ki fazla uzak görüşlü davranmışım.

T. Günersel, 12 2 2007

Hayranlık

Ağzımın içine baktığına göre sözlerimi önemsiyor dışçım.

T. Günersel , 9.2.2007

Gebelik Postacılıktır

Ve taşınan mesajın e-mail versiyonu olmaz.

T. Günersel, 14 2 2007

Saygılarımla

☆☆☆

14. ŞUBAT DÜNYA ÖYKÜ GÜNÜ İLETİLERİNDEN BAZILARI

Nezihe Meriç

2007 Dünya Öykü Bildirisi

14 Şubat, Dünya Öykü Günü için, benim de söylemek istediğim bir sözüm var. Bunu, elimden geldiğince kısacık, açık seçik, haddeden geçirilmiş olarak söylemek istiyorum.

Şu karmaşık, anlaşılması, anlatılması olanaksız, tılsımlı, gizemli yaşam denen şey var ya, bence bunun özü şu: Doğmak, yaşamak, ölmek. Bu gerçek, dünyanın her yerinde böyle. Kim aksini söyleyebilir.

Bu böyle ama, dünya dünya olduğundan, yeryüzü yeryüzü olduğundan, insan insan olarak var olduğundan bu yana (tarih denilen çılgınlık süredursun), oluşan, onu üreten, yücelten bir başka cevher var. Olmazsa olmaz, bir şey; aşk. Tıpkı yaşam gibi gizemli, karmaşık, tıpkı yaşam gibi, anlaşılması da, anlatılması da zor bir şey bu aşk. Yaşama aşkı.

Karanlıkların içinde, ince ayrıntılarla var olan insanı bilmek, insanın, yaşamın, aşkın sesini duymak ne denli zorsa, aşk da öyle. Zor. Çok zor. En zor olan da, bu zoru yaşamak, onunla baş edebilmek. Bu sesi duymanın, onu elde edebilmenin, bunu kolaylar gibi olmanın bir yolu var. Bu yol öyküden geçer.

Öyledir. Hepimiz, bakar, görür, düşünür, konuşur, dinleriz. Sonra, yaşamın bir ucundan tutar başlarız öyküler üretmeye. Çoğumuz bunu ayırdına varmadan yaparız. Öykünün sesini duyup, dinleyip, en derin çınlayışına kadar algılayıp, ince ayarlardan geçirip söze, sözü kâğıda dökene öykü yazarı deniyor.

Öykü yaşamdır. Öykü bir iksirdir. Onsuz olunmaz. 2007 yılında, Türkiye’de yaşamakta olan, öyküler yazan, öyküler içinde yaşayan bir öykücü olarak, yeryüzündeki tüm öykü yazarlarını, coşkumla, sevgimle kucaklıyor,

2007 Dünya Öykü Günü’nü kutsuyorum.

ÖYKÜYE ÇAĞRI

Öykü kendini zamana bırakıp giden bir şey gibi gelir bana. Zamana bırakır, sonra zamanın kendisi olur. Öyküyle birlikte zaman içinde baş döndürücü yollara düşülür, uzaklara gidilir, geri gelinir. Öykü, okunduğunda, hemen o anda, zamanın kendisidir.

Çok çok eski Türkçe’de “öy” zaman anlamına geliyormuş. Öykü, zamandaki, zamanda olan, zamanla olan... Öykü zamandan “an”lar alır, o “an”ı dondurur, dondurulmuş anları üst üste kor, an’lardan giderek insana ulaşır. Öyküyü izleyen, insana ulaşır. Öyküyü sorsan yine insana gider. İnsanı sorsan gene öykülerle doludur. Herkesin bir hikayesi vardır denir ya...

Öykü ile okur arasında öykünün çok yönlü, çok taraflı yapısına benzer bir ilişki vardır. Bu ilişkide hem okurun öyküye hakim olma çabası, hem öykünün okuru etkileme çabası vardır. İyi bir okur öyküye hakim olamayacağının bilincindedir. İyi bir öykü de okurla sınırlı kalmayacağının bilincinde olup kendini öyle yapılandırmalıdır.

Öykü ve zaman aynı cümle içinde kullanıldığında “zaman” düz bir çizgi olmaktan çıkıyor. Geçmişten gelen, şimdiki içine alan ve geleceğe uzanan düz çizgi gibi bir “zaman” kavramı değil. Aksine karışmış, birbirine dolanmış, iç içe geçmiş iplerin oluşturduğu düzensiz bir yığın sanki... İpin ucunu tutup sona gitmeye/okumaya çalışıyorsunuz. Bu yolculukta aynı yerden birkaç kez geçmek, bazen başladığınız yere dönmek de olası. Ama ipin ardına takılıp gitmenin bir albenisi olduğu da bir gerçek. Öykü okumak o albeniye kapılmaktır işte.

Hem şu da var; okumak Türkçe’de “davet etmek, çağırmak” anlamıyla da kullanılan bir sözcüktür. Bugün Dünya Öykü Gününde, bu değerli “zamanda” öykünün çağrısına kapılıp gelenlerle birlikte olmaktan duyduğum sevinç içinde selamlıyorum herkesi. Dünya öykü günümüz kutlu olsun!

Kevser RUHİ

İşte, yazar öykü tünellerinden geçerken, her bir acıyı, kendi acısı gibi yaşayarak, kağıdına yansıtır. Kağıdından akanlarla yazarın sesi çığ gibi büyür.

ÖYKÜ'M

"Belki de bunların tümü tek bir ses, tek bir sözcüktü." (Borges, Tanrının Elyazısı) (1)

"...Öykü yaşamın "kurmaca düşü"..."

Bu tanımlama sanırım öykü serüvenimin özeti. Artık akan hayat, düşlerin de eşliğinde hep öykü tadıyla sürüyor.

"İlk dize Tanrı vergisidir, gerisi şairin işidir." der Mallerme. Öykü için de böyle diyebiliriz diye düşünüyorum.

Bazı zamanlar yazma isteğimin önünde hiçbir şey duramaz. Öykü bana öncelikle sesini duyurur. Sözcükler seçilemese de, o ses duyulur. Ardından, derinden bilemediğim dilden tınılar gelir. Sesler, resimleri, kokuları ve renkleri sürükler. Tınılarsa, yavaş yavaş kendi dilimdeki kelimelere dönüşmeye başlar. Öykü; kendini yazdırana dek, ses ve peşindekilerin oluşturduğu atmosfer peşimi bırakmaz. Önce sözler dökülür usul usul dilime. Sözün "z"si kırılır, sözlerden sözcükler kurulur. Sonrasında; olup olmayacağını hiç kestiremediğim bir öykünün eşliğinde bulurum kendimi. Nasıl bir şeyin ortaya çıkacağından emin olamadığım malzemelerle baş başa kalıveririm. Söz öyküye dönüşmeye çalıştıkça sancılanır. Tüm bildiklerimle uğraşsam da, aslında öykü kendini yazdırır. Öyküyü kurar, yıkar, yeniden kurarım. Yine de bittiğinde bile, hala tamamlanamamıştır.

Her ifade öykü saklar. Bu nedenle öykü, bu çağın edebi türüdür. "An"ların özülle şekillenir. Hermann Kesten "İyi öykü, edebi bir şanstır." der. Öykü, olayların düşünmeye değer tarafı ile yazarın karakterinde bulunan kişisel duruşun bir yansımasıdır. Yazarın öyküsünü, özünden ve kendi yaşamından uzak tutmaması gerektiğini düşünüyorum. İyi öykünün etkisi bütün edebi yönelişlerden, denemelerden etkilidir. Bu etki, zamanın ve yazarın üslubundan da kuvvetlidir.

Öykü yazarı öykülere ve öykü de kendini doğuran hayata, bundan da önce öykü sanatına, bu sanatın geliştirilmesine karşı sorumludur.

Zaman içinde tükenirken yaşam, öyküler yazılmaya devam edecektir.

Mine HOŞCAN BİLGE

ÖYKÜ TÜNELLERİNDEN GEÇER**YAZAR**

Öykü tünellerinden geçer yazar. Tünelin önünde patlayan bombalar. Bedenler parça parça. Çığlıkların arasında, kan deryasında boğulan çocuklar...

*****

Kendi fikirlerini kapı arkasına gizlemiş başka bir tünelde, izleyici suskun insanlar alkışlıyor, kendilerine dayatılan değerleri.(!?)

Diğer bir tünelde, yaptığı kardan adama sarılarak sevgisizliğini, yalnızlığını ağlayarak anlatan bir adam.

Korkanlar, kaçanlar, öldürenler, yakanlar, yıkanlar ve bunların arasında yaşamı anlamaya çalışan insanlar.

Ve daha niceleri...

İşte, yazar öykü tünellerinden geçerken, her bir acıyı, kendi acısı gibi yaşayarak, kağıdına yansıtır. Kağıdından akanlarla yazarın sesi çığ gibi büyür.

Aslında zordur yazarın yaşamı. Normal yaşam ile içine sığdırdığı sayısız yaşamlar arasında gel gitler yaşar, kimselere hissettirmeden. Bundan olsa gerek, yazarlar hep yalnızdır denir. Yalnızlığın içindeki kalabalık dünyası ile verdiği savaşta, soruları, cevapları kendisi arar. Bundan olsa gerek, öykü kendini yazdırır derler. Bundan olsa gerek değerli yazarımız öykü ustamız Sait Faik'in dediği gibi; "Bir insanı sevmekle başlar her şey."

"14 Şubat Dünya Öykü Günü"nde, usta yazarlarımızla bir arada olmak... Onların varlığıyla girdiğimiz öykü tünellerinde yolumuzu bulmaya çalışırken, gönderdikleri gülümsemeye daha çok öyküye merhaba diyebilmek, ne güzel bir duygu.

Sevgiyle kalın,

Tek Gül

☆☆☆

**DÜNYA
ÖYKÜ GÜNÜ,
önümüzdeki
günlerde,
haftalarda,
aylarda, yıllarda,
bir çok ülkedeki
ve dünyanın farklı
bölgelerindeki
diğer yazar
örgütleri
ve edebiyat
merkezleriyle
iletişime
geçilmesiyle
tüm dünyada
yaygınlaşacak,
ve kültürler ve
edebiyatlar
arasında bir köprü
oluşturacak.**